

Yiyiniz içiniz ancak israf etmeyiniz (Araf 31)

[Banu Atabay'ın lezzetler.com Yemek Tarifleri Sitesi](http://www.lezzetler.com)

RÜZGARLI KRALLIK KOMAGENE

Efsaneler, krallıklar ve abideler, insanları garip bir şekilde hep kendilerine çeker. Yüzyıllar öncesinden kalan abideler, sessiz ve mağrur tanıklar olarak büyük bir gizem taşıyor.

Türkiye'nin turizm kataloglarında, kartpostallarda, turizm tanıtım filmlerinde hep başrolde olan Nemrut'un abideleri görenleri ah keşke ben de gidebilsem düşüncesi uyandıran niteliktedir. İnsan fotoğrafını görüp de nasıl merak etmesin; kocaman kafalar yüzyıllar öncesinden bugüne kadar dimdik ayakta durabilmiş. Bir de günbatımı, gün doğuşu güzelliklerini anlatan tanıtım sözleri var. Ziyaret edenler güneşin doğuşunu seyretmek için burada sabahlıyorlarmış. Ne kadar muhteşem bir şey olmalı ki ziyaretçiler bir gece boyunca bu anı beklerlermiş.

Malatya'da bulunduğumuz sıralarda hep Adıyaman'la anılan Nemrut ve Komagene krallığının Malatya'ya 95 km. uzaklıkta olduğunu öğrendik. İşin ilginç yanı Adıyaman'a da 95 km. mesafede olması. Hep o bildiğimiz kafalar 2200 rakımlı zirvede duruyor ama Adıyaman tarafından gittiğinizde fazladan birkaç rölyef görülebiliyor.

Malatya Elazığ yolunda 12. km. de sağ sapakta kahverengi tabeladan Nemrut Milli Parkı yazısından döndük, dağ yolu olduğu için, keskin virajların olması doğal diye düşündük. Yol Pütürge kavşağına kadar idare eder durumdaydı. Buradan sonra daraldı ve kalitesi bozuldu, hem yokuş çıkmak hem de yolun cilvesiyle uğraşmak, aşağıda uzanıp giden muhteşem manzaranın tadını bozmaya başladı. Hele dağa 15-20 km. kala soğuk asfalt tabir edilen şose yol korkuyla karışık bir heyecan uyandırıyor. Bir taraftan virajlı rampayı çıkarken, diğer yandan da arabanın lastiklerinden yolun gevşek micirları savruluyordu, bu yol çok yeni yapılmış olacak ki micirları daha sıkışmamıştı. Aşağıya bakınca geldiğimiz yol kıvrım kıvrık kıvrılan bir yılan gibi görünüyordu. Devam ettiğimiz yola alıştık ya da alışamadık derken beğenmediğimiz soğuk şose de bitti ve bildiğimiz taşlı, tozlu doğal tabiat zeminine geçtik, yok artık bu kadarı da fazla. Araba zaman zaman hafif kayarak dar zeminde giderken heyecanım daha da yükselmeye başladı. Acaba Adıyaman üzerinden mi gitseydik, orası daha bilinen bir yol olduğu için emniyetli olabilirdi.

Malatya'dan çıktıktan 1,5 saat sonra, girişi bariyerli Nemrut Milli Parkı tabelasına ulaştık, giriş kişi başına 7 lira, muhteşem efsaneyi görmek için ücretin hiç bir kıymeti yok, çünkü bizi Türkiye'nin en gözde turizm objeleri bekliyor. Biletleri aldıktan sonra bariyer kalktı. Arabayla 2,5 km. daha da dikleşmiş bir yokuşu toprak zeminde çıktık, ve araç girmemesi için bir sıra büyük kaya konarak kapatılan yolun sonuna gelip arabamızı park ettik. Buradan öteye yürüyerek çıkmak gerekiyordu, bu arada tepedeki tümülüs ve kafaların kaideleri görünmeye başladı. Arada mesafe 500 metre kadar taşlı ve yokuştur, arabadan indik ve hayatımızda hiç görmediğimiz bir fırtınayla tanıştık. Soğuk ve fırtına o kadar şiddetliydi ki, uçurumdan aşağıya savrulmama ramak kalmıştı.

Mesafe çok uzak olmamasına rağmen iliklerimize işleyen rüzgar ve ayaklarımızı dolanan sivri taşlar yüzünden bir türlü zirveye ulaşamadık. Sonunda yokuşun başına geldik. Solda insan boyunda ayakta duran bir aslan heykeli tek başına bulunuyordu. Biraz sağa doğru o meşhur kafalar aşınmış yorgun halleriyle bize merhaba dedi, inanmadım bunlar Komagene Krallığının haşmetli üyeleri olamazdı çünkü neredeyse benim boyum kadardı, oysa benim hayallerime göre her biri en az 3-4 metre olmalıydı.

Ah reklam yok mu? Hani iyisi kötüsü olmaz denilen reklam. Belki dağ fare doğurmadı ama, ortada büyüleyici bir durum da yoktu. Etrafta in cin top oynuyor. Meşhur başlar 8 çekerli ve vinçli bir kamyonla çok rahat bir şekilde götürülebilir. Bence bunların tek etkileyici yanı. MÖ 62-31 yılları arasında yapılmış olması ve aşınarak ta olsa bugüne kadar mevcudiyetini koruması. Başlar ilk yapıldığı sıralarda oturan bütün vücut kaidesinin üzerindeymiş. Zamanla başlar vücuttan kopmuş, başlar önde, kaideler de başlardan 10 metre daha geride başsız olarak duruyor.

Kral Antiochos'un tümülüsü de arkada bozulmadan duruyor. İnsanoğlunun en büyük rüyası ölümsüzlüktür, bizim kral yanına eşi Fortuna ve bir kaç tanrı figürü olarak ölümsüz olmasa da kendini unutturmamaya çalışmış, insan düşünüyor da yağmurlu ve karlı bir günde bile ne yapacağını bilemeyen insanoğlunun ölümsüzlüğü düşlemesi ne garip.

Uzun uğraşlar sonunda geldiğimiz Komagene Krallığında delip geçen keskin rüzgar hala devam ediyor ama bu kadar gelmişken bari bol bol fotoğraf çekelim dedik. Ne de olsa Nemrut'tayız madem reklamı iyi, biz de eşe dosta hava atarız. Çok fazla fotoğraf çektik. Turistlerin neden geldiklerinde çadır kurup sabahladıklarını anladık. Zorlukla gelmişken dönmesi zor diye herhalde.

Keşke Adıyaman'dan gelseydik değil, iyi ki Malatya yönünden gelmişiz. Adıyaman yolu daha da bozukmuş. Arabayı park ettikten sonra dik ve taşlı rampada 700 metre yürümek gerekiyormuş, yalnız dediğim gibi

Adiyaman tarafında fazladan bir kaç rölyefin olması bu yolun tek avantajı olabilir.

Sadece sert rüzgar, bozuk arazi, biraz hayal kırıklığı bana Nemrut'u hatırlatmıyor, aslında Komagene Krallığı deyince aklıma gelen en güzel anı taşların üzerinde, yol boyunca on binlerce uğur böceği olması. O kadar çok ki sanki üretme çiftliği gibi. Kırmızı ve narçiceği renginde uğur böcekleri gri tonlu Nemrut'a biraz olsun renk katmış.

Daha fazla rüzgara maruz kalıp hastalığa zemin hazırlamamak için dönmeye karar verdik. (Ne yazık ki dönüşte kameramanımız zatürre oldu ve 2 hafta yattı.)

Milli Park tabelasının yakınında 13 odalı bir dinlenme tesisine girdik, demli, ılık birer çay içtik. Komagene Krallığının kahramanlarının biblolarından birer tane satın aldık. Otel görevlisi buraya gelen turistlerin %99'unun yabancı olduğunu söyledi. Gelmişken birkaç gün kalıyorlarmış. Artık bir kaç gün orada ne yapılır bilemiyorum. Kışın işletme kapalıymış, zaten Nemrut'a yağın kar da geçit vermiyormuş.

Hava kararmadan tesisten ayrıldık, malum yol sıkıntılı.

Böylesine ön plana çıkartılan turizm figürlerinin ulaşımı daha kolay olabilir. Teleferik, yürüyen merdiven, yamaç tramvayı gibi taşıtlar kullanmak gelişen teknoloji için hiç de zor değil. Giriş ücreti yerine taşıt ücreti alınabilir, böylelikle daha fazla turistle daha fazla gelir elde edilebilir. Bu be nunun gibi envai çeşit turizm değeri olan Türkiye'nin hiç bir sanayii olmasa bile sadece turizm faaliyetleriyle ekonomisini düzlüğe çıkarabilir.

Banu Atabay
4.Ekim.2011

© lezzetler.com tarif no:69970 • adı:Rüzgarlı Krallık Komagene • gönderen:Banu Atabay • indirme tarihi:08.04.2025 - 01:51